

FAKTA UM D-A-D

Manning

Jesper Binzer (vokal/
rútmiskan guitar)
Stig Pedersen (Bass/
backup vokal)
Jacob Binzer (guitar)
Laust Sonne
(trummur)

Studioútgávur

Standin' on the Never
Never (er seinni
útgivin sum fløga)
Call Of The Wild
(1986)
D.A.D. Draws A Circle
(1987)
No Fuel Left For The
Pilgrims (1989)
Riskin' It All (1991)
Helpyourselfish (1995)
Simpatico (1997)
Everything Glows
(2000)
Soft Dogs (2002)
Scare Yourself (2005)
Monster Philosophy
(2008)
Behind The Seen
(2009)

Á tónatindunum

Sleepin' My Day Away
Lagh 'n' a ½
Something Good
Scare Yourself
Bad Crainess

Størsta rock-brakið nakrantíð

Yvirskriftin var eisini brúkt, tá Scorpions vitjaði Vágsbø fyri nøkrum árum síðani. Men D-A-D er í stórformi, og teir lova eina brakandi framførslu fríggjakvøldið

»Mumbling goddmorning and raising my head
A bad breath kiss to my pillow pet...«

Saman við fimtan djúpum bass-tónum var hetta tað, sum bankaði Disneyland after Dark upp á tónatindarnar. Bólkurin hevði júst fimm ár á baki, tá teir sendu No Fuel Left for the Pilgrims á marknaðin. Tvær ferðir undan hesum høvdu teir eisini sent útgávur á marknaðin, men tað var ikki fyrr enn í triðru royndini, at tað veruliga beit á. Enntá somikið væl, at útgávan gav teimum ein milliúnasáttmála við Warner, og tó at amerikanska gjøgnumbrotið ongantíð kom, so er D-A-D enn í dag ein av teimum heilt stóru punk-rock bólkinum.

Og tað eru teir, tí teir hava sín egna stíl. Cowpunk verður hetta rópt, og í mangar mátar var hetta ein uppgerð móti depressivu tekstunum, ið ofta eyðkendu punkbólknar fyrsta partin av 80'unum. Hóast harður, so var rockurin framúr melodiosur, og við einum skeivum vinkli til veruleikan

megnaðu teir at fanga áhoyrararnar. Eisini tey, sum ikki beinleiðis vóru til punk-stílin.

Gloyma ikki upprunan

Umframt navnðið – sum av ótta fyri sakarmáli frá Disney-konsernini varð broytt til D-A-D – so er bólkurin eyðkendur við, at manningin hevur verið at kalla óbroytt frá byrjan. Allar fyrstu konsertina var gentan hjá Stig Pedersen, Lene Glumer, sangarinna, men talan gjørdist bert um ta einu konsertina hjá henni, og miðskeiðis í 90'unum tók Laust Sonne yvir trummupinnarnar, tá Peter Lundholm Jensen heldur vildi nýta orkuna til verkfrøðinga-lesnaðin.

Júst óbroytta konseptið og óbroytta manningin er eisini eitt av loyndarmálunum handan livitíðina hjá bólkinum, sum við sínum skjótt 30 árum er eitt sjáldsamt fyrbrigdi innan hevarock-tónleikin.

– Vit geva hvør øðrum pláss og rækka teim persónligu málum, sum vit hava sett okkum. Uttan eitt fantast-

iskt samstarv høvdu vit ikki verið komnir so langt, sigur Jesper Bintzer, sum øll árin hevur verið høvuðsmaðurin í bólkinum.

Ferð á

D-A-D hevur altíð verið kendur sum ein bólkur, har nærum einki mark er fyri framførslunum. Teir brenna eld, blaka bumbur og koyra á við fullari ferð gjøgnum alla konsertina. Men hetta er bert eyka eitt bonus, heldur Jesper sjálvur.

– Eyðkennið hjá D-A-D vil altíð vera sjálvur tónleikurin. Vit skulu heilt niður á gólvið til nakað so einkult sum orku og melodi. Tó haldi eg eisini, at tað hevur nakað at siga, at vit hava fingið móguleika til at spæla so nógv og so nógvastaðni, sum vit hava gjørt gjøgnum árin. Tað hevur gjørt okkum enn betri til tað, sum vit nú einaferð gera. Og so kunnu fólk kenna seg heilt trygg saman við okkum, tí vit hava jú roynt hetta fyrr, greiðir hann frá. Og sambært Jesper sjálvum, so verður framførslan á Vágsbøi einki øðrvísi í

so máta.

– Fyrireikið tykkum uppá nógv ferð og góðar melodiir. Tí vit fara at seta ferð á, heilt vist!

Og talan er ikki bara um tólv orð. Bólkurin tykist vera í stórformi fyri tíðina, og ferð eftir ferð hava ummælarnar hálovað framførslunum hjá bólkinum.

Danska tónleikatíðarritið Gaffa skrivaði soleiðis í einum ummæli av framførslu hjá D-A-D á Grøn Koncert í Esbjerg farna summar:

– Tað er D-A-D, og tað er framúrskarandi. Punktum.

D-A-D hevði í heyst jubileums-konsert í Hamburg, og tá skrivaði ummælari hjá Gaffa, at hann hevði ongantíð upplivað D-A-D betri enn tað kvøldið.

So tað er øll orsök at gleða seg til fríggjakvøldið á Summarfestivalinum, tá Vágsbøur leggur svørð til eitt rock-show, ið neyvan hevur sæð sín líka á føroyskari jørð.